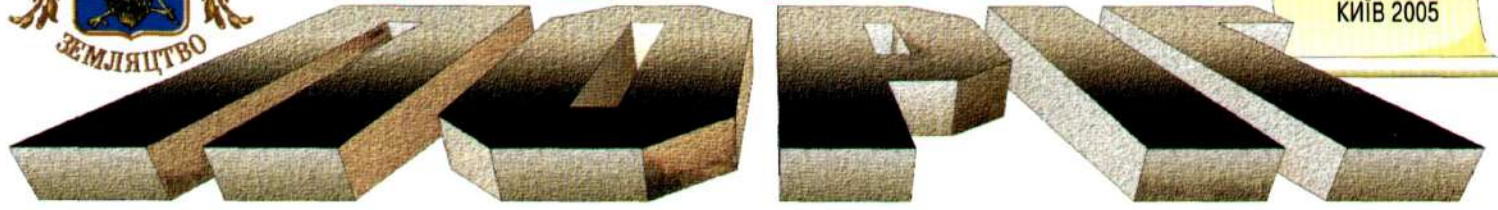

РІД НАШ КРАСНИЙ, РІД ПРЕКРАСНИЙ!

ОТЧИЙ

ЧАСОПИС
РІК ВИДАННЯ 2002
КВІТЕНЬ
Число 4 (40)
КИЇВ 2005

ВИДАННЯ ТОВАРИСТВА "ЧЕРНІГІВСЬКЕ ЗЕМЛЯЦТВО"

Колонка шеф-редактора

ПІД ЗНАКОМ КВІТНЯ

Затяжна весна нарешті порадувала людей щедрим теплом, розтопивши глибокі сніги на спраглих до життя нивах. У в цю пору традиційно найбільше клопотів у наших хліборобів - до озимого клину на Чернігівщині активно додається ярина, інші традиційні для нашого краю культури. Хочеться тільки побажати славним творцям хліба, щоб їм пощастило не тільки виростити й зібрати гарний урожай, а й не стати знову ошуканими всілякими спритними ділками, щоб оновлена влада зробила рішучий крок до порятунку українського села.

Квітень порадує всіх теплом і надіями на краще майбутнє, пам'яттю про предків. Віряться, що в ці дні буде сказано багато добрих слів про тих, хто знайшов останній притулок у братських воїнських могилах, хто порятував світ від коричневої чуми фашизму шістдесят років тому. Віряться, що жодне солдатське поховання не залишиться неприхорошеним, і в цьому обов'язок і нашого земляцтва, особливо його молодіжного об'єднання.

Адже не секрет, що ще недавно, за минулої влади, суспільство виробило чітку систему патріотичного виховання від жовтенят, піонерів до космонавтів, і вона справлялася належним чином. Жадаю, що й нинішньому суспільству давно пора розробити свою власну національну програму, яка б забезпечувала неперервність поколінь не на мітингових заявах, а на практиці щоденної роботи.

Чі можна забути й те, що квітень має свою трагічну мітку, яка ніколи не зітреться з пам'яті українців, - адже саме в цей місяць дев'ятнадцять років тому сталася Чорнобильська катастрофа. Ця дата завжди з нами. У школах, що з відходом із життя незабутнього Георгія Дзюка практично перестало працювати земляцьке об'єднання чорнобильців. Треба спільними зусиллями знайти серед наших земляків-ліквідаторів ініціативного лідера, який би об'єднав колеги по нещастю і продовжив велику роботу, ім'я якій - мужність і патріотизм.

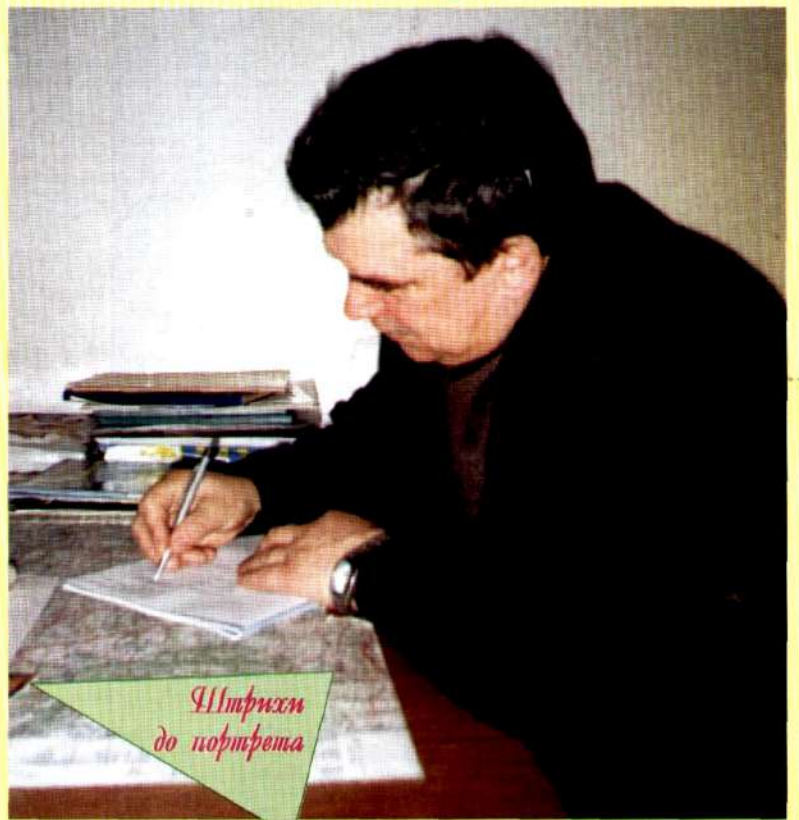
Справжня посівна чекає і на наших земляків, які повинні активніше підключитися до створення чергового календаря. Чива мудрості нашої вимагає повної самовіддачі інтелектуальних сил - адже йдеться про видання, у чому суміжне за десять років діяльності громадського об'єднання. У нас для цього є потужний творчий потенціал - письменники, журналісти, історики, соціологи, краєзнавці. Чива виданнями працюють нові досвідчені упорядники, але хотілося б, щоб і інші члени нашого великого колективу активніше входили з пропозиціями до редакційної колегії. Новий календар з нетерпінням чекають і в колективі, і на малій батьківщині, де сотні бібліотек знаходяться на голодному паїку, позбавлені державної підтримки.

Чедавні президентські вибори, які завершилися перемогою демократичних сил проукраїнської орієнтації, показали справжню силу народу, і це вселяє надію, що й на нашу землю прийде весна розквіту. Було правда, часу для кадрових змін у владних структурах було дуже мало, що чекає на нас попереду, стане відомим, коли від мітингових пристрасей перейде до аналітичної повсякденної роботи вся потужна державна система, коли й громадські руки типу нашого земляцтва активно втрутаються в процеси оновлення. У всякому разі більшість нашого численного колективу готова до цього, не кажучи вже про чималу групу вихідців із нашого краю, які нині опинилися на високих державних постах. Побажаймо ж їм гідно нести естафету кращих синів Чернігівщини, які вписалися в історію України чесними справами й добрими вчинками.

Знамена квітня закликають нас до цього.

Віктор ТКАЧЕНКО,
голова товариства "Чернігівське земляцтво"
в м.Києві

НЕЗАМУЛЕНІ

Штфриси
до портрета

ДЖЕРЕЛА

Благословенні річки й річечки України, на берегах яких простелилися стежки нашого дитинства! Благословенний і ти, напрочуд тихий, умиротворений Удай, що блакитною биндюю вписався в зелені коси лузі, заплав та розораних земель, які й пахнуть не повторно, і родять хліб насущний не лише тим, хто поливає їх рясним потом, а й утверджує себе в громохких містах, лише вряди-годи навідується у найрідніші місця! Благословенне й ти, батьківське двориче, яке раптово сиротіє, як тільки його господарі відходять у інший світ, бо не кожен із нащадків зважиться підтримувати життя в стінах хати, з яких зирять на світ рідні фотознімки, ікони під барвистими рушниками, а людський невольний дух поступово вивітрюється, поступаючись місцем зірклим запашам тліну та мишачого посліду!

Все це є в Олексія Павленка, але воно, на щастя, не стало тільки минулим - воно збилося часткою його нинішнього життя, а це й, може, добрим спадком для наступних поколінь Павленків. Принаймні так думає сам

він, і ця немітингова любов до першоджерел з кожним роком міцнішає, набуває особливої доцільності - адже все велике починається з малого, ніжким хмарочосом не заступити образ білостійної хати, з якої сам ти почався колись.

Хата їхня в Бурімці й справді показна, вона переросла своє ужиткове призначення й зробилася справжнім символом сільського побутовання. Живе в їхньому роду правдива прекрасна історія, котра підкреслює неаміруцій талант українців. Олексій прапрадід по материнській лінії був славетним теслярем, розбудовував навіть далекий Петербург. Наробившись на чужині, повернувся в рідне село з копією, одружився і незабаром збудував таку красиву простору хату, рівних якій не було в окрузі, посадив сад, насіяв квітів. У п'яти кімнатах хоч гонки скачи, підлоги дощани поскоблені та пофарбовані - не кожен замирикуватий поміщик мав таке житло. А це прадід поставив біля школи майстерню й почав навчати сільську дітлашню теслярській справі.

У жвавім святкуванні святи землі:

ЖУКОВСЬКИЙ Володимир Олександрович - 80-ліття. Народився 20 квітня 1925 року в місті Валках. Головний редактор газети "Ветеран України".

БІКОВ Юрій Юхимович - 75-річчя. Народився 4 квітня 1930 року в місті Ніжині. Закінчив Київський корабельний інститут. Працював на різноманітних посадах, пов'язаних із його фахом. Обіймав посади заступника начальника відділу управління суднобудування ЧСНХ, начальника відділу ЮТЗ "Зоря", головного фахівця ДСП "Дніпросудман", з 1993 року - провідний інженер, постійний представник НВП газотурбобудування "Зоря-Машпроект" у м. Києві.

РОЗСТАЛІЙНИЙ Василь Євдокимович - 65-річчя. Народився 10 квітня 1940 року в селі Жуків Корюківського району. Закінчив Українське сільськогосподарське академію з відзнакою. Працював асистентом на кафедрі агрохімії. Нині працює доцентом кафедри агрохімії та якості рослинницької продукції Національного аграрного університету.

ДРОБНОХОД Микола Іванович - 65-ліття. Народився 14 квітня 1940 року в селі Бурімка Корюківського району. Закінчив Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка, за фахом гідрогеолог. Працював у Науково-дослідному геологорозвідальному інституті, упродовж 28 років - у Київському державному університеті ім. Т.Г. Шевченка. З 1993 року - ректор Державної академії керівних кадрів освіти, а з 1999 року - генеральний директор Міжрегіональної академії управління персоналом.

ЗБАВІТА Ігор Валентинович - 65-річчя. Народився 17 квітня 1940 року в місті Прилуки. Приватний підприємець.

ПЕСТЕРОВ Анастасій Федосійович - 60-річчя. Народився 8 квітня 1945 року в місті Києві. Десятиріччя працював на Чернігівщині. Закінчив Київський політехнічний інститут та Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка, за фахом юрист. Працював на підприємстві спеціальної промисловості, головною Раді Радичівського району, працював у Секретаріаті Кабінету Міністрів України. Нині - головний консультант-юрист Управління по запобіганнях з місцевими органами влади і самоврядування Апарату Верховної Ради України.

ГЕСІД Валерій Михайлович - 60-ліття. Народився 20 квітня 1945 року в селі Селище Ічнянського району. Закінчив Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка та аспірантуру Інституту економіки Національної академії наук України. Проїшов трудовий шлях від інженера до завдувача відділу моделювання економічного розвитку, керівника відділення проблем управління парадигм господарства. Нині працює директором Інституту економічного прогнозування НАН України. Працював консультантом радником Президента України з макроекономіки.

Академік НАН України, доктор економічних наук, професор. Вишній у галузі економіки, фахівець з проблем прогнозування динаміки розвитку і структури економіки, макроекономічного моделювання і реформування економіки України. Член Міжнародної асоціації регіональних наук, представник України в процесі ІЛНК ООН. Академік секретар відділення економіки НАН України, професор Київського Національного університету імені Тараса Шевченка. Лауреат премії ім. О.Г. Шайгера.

Голова спеціальної ради із захисту докторських дисертацій, член спеціалізованих рад, голова наукового центру "Проблеми розвитку державності України". Неодіуральною репрезентативну економіку на міжнародних симпозиумах, конгресах і конференціях.

Працював 120 наукових праць, серед яких 18 спеціалізованих і колективних монографій.

ІПАТЬЄВ Володимир Андрійович - 60-річчя. Народився 20 квітня 1945 року в селі Паркут на Запоріжжі. Закінчив Набишанівську середню школу Корюківського району із срібною медаллю та Київський політехнічний інститут. Працював на підприємствах, пов'язаних з питаннями енергетики. З 1992 по 1996 рр. - керівник спеціальної групи з оперативного контролю за ходом будівництва найбільш важливих проєктів народного господарства у "Мінмонтажспецбуд". Згодом - науковий співробітник Інституту автоматизації, де розробив та впровадив на міжнародних з'їздах Країни та Польщі і окремому конгресу України автоматизовану систему управління по передачі газу. У 1998 рр. закінчив міжнародні курси з сертифікації, акредитації та аудиту за програмою AMOS - Проєкти для Центральної і Східної Європи. Нині - заступник начальника управління Міністерства палива та енергетики України.

ДАНИЛЧЕНКО Антоніна Іванівна - 60-річчя. Народилася 25 квітня 1945 року в селі Миршине Бобринського району. За фахом бухгалтер, на пенсії.

ІПАТЕНКО Микола Григорович - 60-річчя. Народився 26 квітня 1945 року в місті Носівці. Працює заступником голови правління ВАТ Києво-Дніпровського МПНІЗТ.

СІМОРОВА Наталія Михайлівна - 55-річчя. Народилася 1 квітня 1950 року в місті Чернівцях. Заступниця голови СП "Олімпік плюс 1".

МЕЛІХОВА Олена Михайлівна - 55-річчя. Народилася 3 квітня 1950 року в місті Новгород-Сіверський. Закінчила автомобільний технікум, за спеціальністю бухгалтер. Працює головним бухгалтером ДП "Універсал".

ФЛЕГОНТОВА (ДЕРЕВ'ЯНЧЕНКО) Олена Трохимівна - 55-річчя. Народилася 3 квітня 1950 року в селі Холми Корюківського району. Працює головою спеціалізованого відділу кадрів Держкомрегу зв'язків України.

ГЛУШЕНКО (ШЕСТОНА ЛЮБА) Валентина Андріївна - 55-ліття. Народилася 6 травня 1950 року в місті Борзна. Кінорежисер Української студії хронікально-документальних фільмів. Працює керівником редакційної групи Асоціації товарної нумерації "САН - Україна".

Член Співняк кінематографістів України.

ЦІБА Григорій Артемович - 55-річчя. Народився 16 квітня 1950 року в селі Старий Глибів Колецького району. Генеральний директор приватного охоронного підприємства "Гарді". Підполковник запасу.

МАХПІВ Ілля Лазаревич - 55-річчя. Народився 22 квітня 1950 року в місті Ніжині. Працює віце-президентом АТЗТ "Захід-Металпресшін".

БІРЯК Леонід Васильович - 55-річчя. Народився 29 квітня 1950 року в селі Ярославка Бобринського району. Начальник Управління експертизи і сертифікації Київського територіального проєкційно-конструкторського бюро.

УДОВИК Олександр Андрійович - 50-річчя. Народився 6 квітня 1955 року в селі Адамівка Борзнянського району. Закінчив Київський університет карбових технологій, за фахом інженер-механік. Працював на підприємствах харчової промисловості. Виродок 1989-1992 рр. був провідним інженером відділу використання науково-промислового потенціалу Київського міського комітету. З 1992 року очолює МП ТОВ "Барбарис" (с. Григорівка Обухівського району на Київщині).

ЗАВІЯКА Віра Анатоліївна - 50-ліття. Народилася 9 квітня 1955 року в місті Рівні. Закінчила філологічний факультет Ніжинського державного педагогічного інституту ім. М.В. Гоголя, за фахом вчитель української мови і літератури. Працювала в Київській середній школі № 100. Учитель, старший учитель, учитель-методист. Нині - вчитель української мови та літератури Київської спеціалізованої школи з вивчення східних мов № 34.

Учитель-відмінник, спеціаліст вищої категорії.

КОВАЛЬЧУК Олександр Володимирович - 50-річчя. Народився 13 квітня 1955 року в селі Ребентарівка Корюківського району. Нині на пенсії.

ВАШЕНКО Олександр Григорович - 50-ліття. Народився 27 квітня 1955 року в селі Карпівка Колецького району. Закінчив Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка, за фахом журналіст. Ного трудовий шлях був пов'язаний із монтажем електростанцій та фотожурналістською діяльністю. Друкувався в газетах "Молодь України", "Сільський міст", "Робітничий гасель", "Голос України", "Українське слово", "Шлях Перемоги", "Вісник", журналістський журнал "Україна", "Жінка" та інші. Понад 18 років працював фотожурналістом газети "Зірка", був редактором відділу інформаційної газети "Case-Time", шеф-редактором якої був Вічеслав Чорновіл. Нині головний редактор газети "Зірка".

Випустив у світ фотокнигу "За Україну, за її долю".

Депутат першого демократичного скликання Київської міської Ради народних депутатів 1990-1994 рр., який започаткував комісію по захисту і відшкодуванню української мови.

Член Національної спілки журналістів України.

Дорогі земляки!

Рада товариства "Чернігівське земляцтво" сердечно вітає вас із ювілеєм і

бажати усім несп'янутого здоров'я, великих успіхів у житті, оптимізму, сімейного щастя, нетерплячого доброторства в ім'я рідної землі.

ВІТАЄМО!

Ім'я нашої землячки Михайлини Коцюбинської не потребує особливих оцінок - воно давно й міцно прописалося на духовній карті України. І тим більша наша радість від того, що її нарекли гідно поціновано найвищою державною нагородою - Національною премією України імені Т.Г. Шевченка за книгу "Мої обрії" в 2-х томах. Сердечно вітаємо славу дочку роду сонцепоклонників!

Шляк ми живемо

Підбили підсумки, визначили нові плани

На зібранні активу Корюківського регіонального відділення йшлося про зроблене земляцтвом за минулий рік.

Земляцьке відділення зросло на 100 вихідців з партизанської Корюківки і нині має загальною 260 чоловік.

Доповідач нагадав, що весною 2004 року зріс на 4 гектари земляцький сад у с.Пау-мівка.

Продовжена оінка над 60-ма дітьми сиротами району. До Різдва Христового заведено і вручені святкові подарунки. Виродок року дітям заволоділи одяг, взуття, книги до бібліотек і підручники. До початку нового навчального року до шкільних гуртків у ряді сіл закупили і заведено борошно, дупор, крупи для безкоштовного харчування школярів. Продовжена практика вручення випускникам-відмінникам ряду шкіл району пам'ятних подарунків від земляцтва.

Земляки активно співпрацюють з районною газетою "Маяк". На її шпальтах регулярно виходять матеріали про життя земляків у столиці.

Проте, констатують зроблене, корюківчани засередились і на можливостях, що не використовуються повною мірою та вислови чимало пропозицій, побажань для подальшого не тільки підняття діяльності задля допомоги малій батьківщині.

Наголошено і на більш активній практичній допомозі земляцького загалу і, зокрема, керівництва відділення членам товариства у працевлаштуванні, упевні до земляків, юні люди борються з нещадом, або інших складних ситуаціях, навіть у сімейних.

Саутні пропозиції, зауваження і побажання земляків увійшли доповненням до запропонованого проєкту плану роботи земляцького відділення на 2005 рік, що був схвалений і прийнятий до виконання.

Василь УСТИМЕНКО

У дружньому колі

Відбулося зібрання Менського регіонального відділення Чернігівського земляцтва. Предметом його стала презентація наукової діяльності та творчого захоплення членкині нашого осередку Світлани Морозюк. Цим було започатковано нову форму спілкування і життєвильності осередку, яка дає можливість познайомитись і глибше пізнати один одного.

Світлана Сергіївна Морозюк родом з Бережого. Нині професор кафедри ботаніки Національного педагогічного університету ім. М.П. Драгоманова.

Земляки мали щасливу нагоду ознайомитись не лише з науковою, а й творчою діяльністю Світлани Сергіївни. Це добротні шпальти настільних і кілька винятків картин.

Зібрання відкрив керівник Чернігівського регіонального відділення Микола Ткач. З теплим словом про Світлану Сергіївну виступив член Ради Чернігівського земляцтва І.М. Корбач. Своїми враженнями про творчі здобутки презентантки поділялися О.П. Довгий, У.М.Л. Коур, Л.І. Савченко, Н.П. Ручка.

У своєму виступі-співді С.С. Морозюк розповіла про свої родові вітати, життя, наукову і творчу діяльність.

На зібранні був присутній та виступив заступник Голови Чернігівського земляцтва М.І. Борні.

Надія ДАНІЛЕВСЬКА

Було вирішено ряд поточних питань.

В Будинку художників з успіхом пройшла виставка "Марки. Монети" відомої української художниці Лариси Корень. На виставку завітало багато людей, які зацікавилися в захваті від виставлених робіт.

Збори активу молодіжного об'єднання проходили в офісі Чернігівського земляцтва. На них з доповіддю щодо плану діяльності молодіжного об'єднання в 2005 році виступила його керівниця Петро Захарченко. Ви акцентували увагу присутніх на підготовці матеріалів про діяльність об'єднання для календаря Чернігівського земляцтва на 2006 рік та відзначили пріоритети діяльності молоді.

В обговоренні цих питань активну участь взяли Михайло Татарчук, Олександр Власенко, Василь Тройна, Дмитро Холодний, Юлія Лоза та інші. Почесним гостем зборів був заступник голови земляцтва Володимир Пушкарюк.

В офісі Чернігівського земляцтва відбулася презентація книги земляки із Срібнянського району директора школи М. П. Лещенка про історію села Гурбичів. На презентації були присутні виконавчий директор земляцтва Борис Іваненко, заступник керівника Придубнянського, Срібнянського, Тагалавського відділення Дмитро Волох, Заслужений артист України Борис Харитонов та інші. Присутні залишилися задоволені від презентованої книги.

В Київському Будинку вчительства відбувся вечір з нагоди дня народження тєня пані Тараса Григоровича Шевченка. У святкуванні взяли участь самодіяльні народні колективи з Ічнянського району. В наступному році, як зазначив організатор та ведучий вечора Олександр Доний, будуть виступати колективи з Новгород-Сіверського району.

На вєсорі виступили заступник голови Ради товариства "Чернігівське земляцтво" Микола Борні, голова Ічнянського відділення Микола Вендєвський та інші. Загалом цей захід пройшов на високому рівні, артисти виконували пісні на слова Тараса Шевченка та читали його поезії.

В офісі Чернігівського земляцтва відбулося зібрання Ринківського регіонального відділення, на якому з доповіддю виступила його голова Володимир Коваленко. Воно відбулося за участю голови земляцтва Віктора Гаєнчика, який розповів присутнім про роботу, що планується провести в поточному році.

Як у доповіді, так і у виступах О. Брагінця, А. Гринченка, А. Буленка, Д. Марущенка та інших йшлося про відзначення у Ринківському районі 60-річчя перемоги у Великій Вітчизняній війні, участь у підготовці календаря земляцтва на наступний рік, допомогу молоді при вступі в вищі навчальні заклади, пошук інвесторів для відшкодування місцевому підприємству. Зібрання затвердило план роботи на 2005 рік, а також ухвалило рішення створити фотозабуток про діяльність Ринківського регіонального відділення та видати паріс із історії міста Любеч.

Все велике славне Чернігівське братство висловлює глибоке співчуття виконавчому директору нашої громадської організації, члену редколегії газети "Отчий поріг" Борису Васильовичу Іваненку та його рідні з приводу тяжкої втрати - смерті незабутньої матері Надії Миколаївни ДОВЖЕНКО

Товариство "Чернігівське земляцтво" щиро сумує з приводу передчасної смерті колишнього голови Чернігівської обиради, депутата Верховної Ради України Михайла Васильовича Гришка і висловлює співчуття його рідним.

НАШІ ЗЕМЛЯКИ У ДЕРЖАВНИХ СТРУКТУРАХ

ІГНАТЕНКО Павло Миколайович - Міністр охорони навколишнього середовища України.

Народився в 1973 році у Ніжині. Освіта вища, за фахом економіст. Народний депутат України 4 скликання від блоку В.Ющенка "Наша Україна". З лютого 2005 р. - Міністр з питань охорони навколишнього середовища.

ПАВЛЕНКО Юрій Олександрович - Міністр України у справах молоді та спорту.

Народився 20 березня 1975 р. у м. Києві. Батьки — з Чернігівщини. Освіта вища. У 1997 р. закінчив Київський університет ім. Т.Г. Шевченка, у 1999 р. - Українську академію державного управління при Президентові України, у 1998 р. - Університет Північного Лондону.

Обирався депутатом Харківської райради народних депутатів м. Києва (1994-98). Народний депутат України 4 скликання з 04.2002 р. від блоку В.Ющенка "Наша Україна". Член фракції "Наша Україна" з 05.2002 р., заступник голови Комітету з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму з 06.2002 р. З лютого 2005 р. - Міністр у справах молоді та спорту.

КОРЖ Віталій Терентійович - народний депутат України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від виборчого блоку політичних партій "Виборчий блок Юлії Тимошенко".

Народився 16 серпня 1938 р. в селі Дроздівка Куликівського району. Закінчив Харківський інститут інженерів залізничного транспорту, аспірантуру та декілька інших вітчизняних і зарубіжних навчальних закладів у галузі економіки, фінансів і бізнесу.

З 1957 р. працював бригадиром колій, інженером на Південно-Західній залізниці, згодом - старшим інженером Укранднаргоспу. З 1966 р. у Мінпромбудматеріалів обіймав посади старшого інженера, начальника відділу, заступника начальника "Укрцементу". Впродовж 11 років був старшим науковим співробітником Ради по вивченню продуктивних сил НАН України. З 1991 по 2005 рр. - президент заснованої ним компанії "Глобал Юкрейн" - провайдер послуг Інтернету. В лютому 2005 р. обраний народним депутатом Верховної Ради України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від виборчого блоку політичних партій "Виборчий блок Юлії Тимошенко".

КОЛЯДА Петро Васильович - заступник Міністра внутрішніх справ України, начальник Головного слідчого управління.

Народився 30 червня 1945 р. в селі Високе Борзнянського району. Закінчив Київський університет ім. Т.Г.Шевченка, за фахом юрист.

Трудовий шлях з 1973 по 2001 рр. пройшов на посадах: робітник на залізниці, водій, автолюсар, слідчий відділення з розслідування шляхово-транспортних пригод УВС м. Києва, начальник слідчого управління МВС України, перший заступник начальника Головного слідчого управління, перший заступник керівника апарату, заступник Міністра внутрішніх справ України, начальник Головного слідчого управління. З 2001 по 2003 рр. працював заступником Державного секретаря МВС України, начальником Головного слідчого управління МВС України. З вересня 2003 р. - заступник Міністра внутрішніх справ України, начальник Головного слідчого управління. З лютого 2005 р. - заступник Міністра внутрішніх справ України, начальник Головного слідчого управління.

ПАБАТ Віктор Олександрович - заступник Міністра з питань АПК України.

Народився 6 березня 1945 р. в селі Вишнівка Ічнянського району. Закінчив Полтавський сільськогосподарський інститут.

Працював зоотехніком, директором радгоспу, головою райвиконкому, першим секретарем райкому партії, заступником завідувача сільськогосподарського відділу ЦК КП України, заступником начальника Головного апарату України, першим заступником Міністра сільського господарства і продовольства України, першим помічником Голови Верховної Ради України, віце-президентом АК "Сілк-холдинг". З лютого 2005 р. - заступник Міністра з питань АПК України.

Доктор сільськогосподарських наук, професор, автор багатьох книг і публікацій у періодиці.

Заступник керівника Ічнянського регіональ-

ного відділення товариства "Чернігівське земляцтво".

КІРЕЄВ Олександр Іванович - голова Державної податкової адміністрації України.

Народився 21 серпня 1956 р. в місті Києві (проживав в Чернігові). Закінчив Київський інститут народного господарства ім. Д. С. Коротченка.

Працював в Українській республіканській конторі Держбанку СРСР, Українському республіканському агропромбанку "Україна". З 1993 р. був заступником голови правління Національного банку України. У 1999 р. очолював Державне казначейство України. З 2001 р. обіймав посаду начальника Управління міжнародних відносин Національного банку України. Потім працював на посадах директора Генерального департаменту банківського нагляду НБУ, директора Центру наукових досліджень НБУ. З березня 2005 р. - голова Державної податкової адміністрації України.

АТРОЩЕНКО Владислав Анатолійович - голова Чернігівської обласної державної адміністрації.

Народився 5 грудня 1968 р. в місті Чернігові. Закінчив Харківський авіаційний інститут, в 2004 р. - Національну академію державного управління при Президентові України, факультет вищих керівних кадрів. З 1993 по 2000 рр. працював в приватному секторі економіки.

Народний депутат України 4 скликання з 04.2002 р. по виборчому округу № 207 Чернігівської області, висунутий виборчим блоком "Наша Україна". Член фракції "Наша Україна" з 05.2002 р., член Комітету з питань бюджету з 06.2002 р. З лютого 2005 р. - голова Чернігівської обласної державної адміністрації.

БУЛЬБА Степан Степанович - голова Полтавської обласної державної адміністрації.

Народився 19 лютого 1950 р. в селі Омбих Борзнянського району. Закінчив військово-інженерну академію ім. В. Куйбишева.

У 1969-1978 рр. - командир підрозділу, командир в/ч. З 1978 по 1991 рр. працював викладачем, старшим викладачем кафедри тактики, 1991 р. - секретарем парткому Полтавського вищого зенітно-ракетного училища. У 1991-1992 рр. - в розпорядженні командувача військ Київського військового округу. 1992 р. - старший викладач кафедри загальної тактики. У 1991-1992 рр. був головою офіцерських зборів Полтавського вищого зенітно-ракетного училища. У 1992-2001 рр. працював старшим викладачем кафедри спеціальних історичних дисциплін та географії Полтавського державного педагогічного інституту ім. В.Короленка. З 1998 р. по 2002 р. - помічник-консультант народного депутата України І. Бокого. Депутат Полтавської міськради (1994-98).

Народний депутат України 4 скликання з 04.2002 р. від СПУ. З лютого 2005 р. - голова Полтавської обласної державної адміністрації.

ОБУШНИЙ Олег Олександрович - перший заступник голови Чернігівської обласної державної адміністрації.

Народився 1 липня 1971 року в м.Борзни Чернігівської області. Після закінчення у 1994 році Ніжинського державного педагогічного інституту працював заступником директора середньої школи с.Головеньки Борзнянського району Чернігівської області.

З 1996 по 2002 рік працював на керівних посадах приватних підприємств.

З 2002 року до призначення - помічник-консультант народного депутата по виборчому округу №207, м.Чернігів.

У 2003 році отримав юридичну освіту у Московському державному відкритому університеті. Нині навчається у Міжрегіональній академії управління персоналом за спеціальністю "Управління трудовими ресурсами".

БЕРЕСТОВИЙ Сергій Олександрович - заступник голови Чернігівської обласної державної адміністрації з фінансово-економічних питань.

Народився 6 жовтня 1966 року у м.Синельників Дніпропетровської області.

Трудову діяльність розпочав з 1983 року. З 1984 по 1986 рік проходив службу в армії. Освіта вища. Закінчив Дніпропетровський гір-

ничий інститут, Київський національний економічний університет.

З вересня по грудень 1991 року працював в управлінні виробничо-технологічної комплектації тресту "Чернігівводбуд", м.Чернігів.

З 1992 по 2003 рр. - у страхових акціонерних товариствах "Саламандра", м.Київ, Чернігівській філії страхового акціонерного товариства закритого типу "Саламандра-Десна", головою правління корпорації "Страхова група "Універсална", м.Київ.

З 2004 року - голова ревізійної комісії акціонерного товариства закритого типу "Салті-Брок", м.Чернігів.

ГОРОДНІЙ Максим Аркадійович - заступник голови Чернігівської обласної державної адміністрації з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку, будівництва, житлово-комунального господарства та агропромислового комплексу.

Народився 7 грудня 1971 року у Києві. Освіта вища, закінчив Київський військовий інститут управління та зв'язку.

З 1994 по 1998 рік - офіцер СБ України, м.Київ.

З 1998 по 2002 рік обіймав посади директора малого колективного підприємства "МГС" (м.Київ), директора товариства з обмеженою відповідальністю "Енергоресурс" (м.Київ), генерального директора товариства з обмеженою відповідальністю "ТЕРРА-XXI", м.Київ.

З 2002 року - заступник голови правління відкритого акціонерного товариства "Облтеплокомуненерго", м.Чернігів.

ТАНДУРА Володимир Миколайович - заступник голови Чернігівської обласної державної адміністрації з гуманітарних, соціальних і політико-правових питань.

Народився 25 липня 1951 року в с.Журавка Варвинського району Чернігівської області.

Трудову діяльність розпочав у 1968 році. З 1969 по 1971 рр. - служба в армії.

У 1977 році закінчив Київський національний університет ім. Т.Г.Шевченка, спеціаліст з міжнародних відносин. Після закінчення працював лектором у Варвинському райкомі Компартії України.

1978-1981 рр. Навчався в аспірантурі Київського національного університету ім.Т.Г.Шевченка. Згодом деякий час працював вчителем восьмирічної школи.

Близько 20 років присвятив викладацькій роботі в Чернігівському державному педагогічному інституті ім.Т.Г.Шевченка.

У 1997 році очолює Чернігівський інститут післядипломної освіти. З липня 2000 року і до моменту призначення - директор філіалу фармацевтичної академії при Чернігівському державному педагогічному університеті ім.Т.Г.Шевченка.

Кандидат історичних наук, доцент.

ПРИХОДЬКО Володимир Валентинович - керівник апарату Чернігівської обласної державної адміністрації.

Народився 20 листопада 1966 року у с.Великі Осянки Ріпкинського району.

Трудову діяльність розпочав у 1987 році водієм Чернігівської міжгосподарської пересувної шляхової будівельної механізованої колони, потім працював водієм АТП 2550 у Чернігові.

Освіта вища. Закінчив історичний факультет Чернігівського державного педагогічного інституту.

Працював заступником секретаря, секретарем комітету комсомолу, інспектором штабу студентських будівельних загонів ЧДПУ, провідним спеціалістом Чернігівської обласної державної адміністрації.

З 1995 по 2002 рік працював директором довірчого товариства "Чернігів - траст", економістом відділу маркетингу, регіональним менеджером, екаунт-менеджером відділу продаж Чернігівського пивкомбінату "Десна", начальником відділу, заступником голови правління з питань маркетингу відкритого акціонерного товариства по випуску продуктів "Ясен".

З 2002 року - заступник директора по виробництву, директор виробничого комбінату "Нивки", м.Чернігів.

ЯК

У розкішному міжнародному виставочному центрі, що розпочав функціонувати на лівому березі Дніпра не так давно, в ті дні чи не вперше за часи незалежності України повновладним господарем було друковане слово.

СЛОВО ВІДГУКНЕТЬСЯ

ДЕРЖАВА ВИРІШИЛА показати, чим вона багата, на що здатна учасникам сьомої Європейської міністерської конференції з питань політики у сфері засобів масової інформації. Не будемо переповідати перипетії цієї вкрай важливої для молодого держави акції, яка привернула увагу цілого континенту, скажемо тільки, що нашій Чернігівщині випала особлива честь поставити акцент у день підведення підсумків актуальної акції - адже саме нашим землякам довелося виступити перед представниками всіх областей України із коротким звітом, розгорнувши виставочний стенд, на якому було що побачити: і книги обласних видавництв, і журнали з газетами, що засвідчили великий творчий потенціал наших земляків. Чернігівщина впродовж останніх років висунулася в ряд передових у цьому плані регіонів, хоча за економічним та духовним потенціалом позірно програє іншим областям. Так що є чудова основа для подальшого духовного розвою, є можливість сказати, що наша древня сторона не втратила, не замулила чисті джерела.

Саме про це, відкриваючи представницьку зустріч видавців, журналістів та інших гостей книжково-газетної виставки, сказав міністр телебачення та радіомовлення Іван Чиж, відомий своєю небайдужістю до розвою українського слова, до нашої культури. Затим слово взяв начальник Чернігівського обласного управління преси Дмитро Никоненко.

Наш древній і вічно молодий Чернігів задивляється на Київ із берегів синьоокої Десни і суперничає з ним у старшинстві. Ось чому нам хотілося як лише можна повніше представити вам Чернігівщину інформаційну - з її надбаннями і проблемами, які треба нам вирішувати самостійно, одночасно оберігаючи власний національний і інтегруючий у європейський інформаційний простір...

Як повідомимо доповідач, в області діють 80 друкованих періодичних видань, з них сімдесят п'ять газет і п'ять журналів. Про національне пробудження Сіверщини

свідчить не лише зростання кількості різноманітних видань, а й поступове переважання серед них україномовних, а це особливо важливо для області, що межує з Білоруссю та Росією. Серед електронних ЗМІ зареєстровано 47 телерадіоорганізацій.

Позитивно вирішене питання щодо надання фінансової допомоги літературно-мистецькому журналу "Літературний Чернігів" та єдиній в Україні обласній дитячій газеті "Ліхтарик".

Загалом же в минулому році видавництва області дали

Юськова під акомпанемент лауреата українських пісенних вернісажів, лауреата обласної премії імені М.Коцюбинського композитора і виконавця Миколи Збарацького. Особливо припала всім до душі пісня про матір. Саме від неї і відштовхнувся у своєму виступі міністр телебачення і радіомовлення Іван Чиж:

Щойно прозвучала дуже зворушлива пісня, за яку я подякував авторові й виконавцю, бо всі ми вийшли в широкий світ з-під маминого крила, і поки ми пам'ятаємо про це, доти ми люди, доти ми достойні жити на цій землі. Такою мамою для нас є Україна. Кожен із нас має свої політичні переконання, але я переконаний, що рідною матір'ю для кожного громадянина є велика Україна, тому ми хочемо їй щасливої долі.

Відкриваючи цю виставку, ми якраз і ставили мету, щоб наші гості, зайшовши в нашу хату, побачили нас бодай певною її частинкою, щоб перейнялися нами не як чужим і далеким сусідом, а як близьким родичем, другом, щоб вони зрозуміли, що ми не просимося в Європу, а давно там є.

Учасники поважної міністерської конференції взяли з собою багато книг із виставки, що свідчить про великий інтерес до України духовної. Вони надзвичайно високо оцінили саму виставку, тому хочеться подякувати всім причетним до її створення. Отже, "Україна інформаційна" посприяла утвердженню міжнародного авторитету нашої держави. Я сказав би, що ми показали світові душу України, бо тут наші духовні надбання...

Церемонія нагородження особливо активних учасників виставкового та інформаційного процесів не обійшлася й без участі чернігівців, що особливо приємно. Знак Державного комітету телебачення і радіомовлення України отримав з рук його голови Дмитро Никоненко, Почесну грамоту та диплом цієї ж державної інстанції отримав колектив обласного управління в справах преси та інформації облдержадміністрації, подарукувала Віра Іванівна Барабаш.

По за всім сумарно, Сіверщина може пишатися певними досягненнями в розвит-

ку свого інформаційного поля. Нам же було цікаво дізнатися про це з вуст самого авторитетного державного діяча, і Іван Сергійович охоче поділився своїми думками.

Чернігівщина - область, яка не просто має самобутню історію, але ще й самотуння в розвитку інформаційної сфери. Я буквально через кілька днів після призначення на посаду голови Держтелерадіо відвідав область і вже тоді помітив це. Там гарно розвинута видавнича складова, там шанують свою історію, культуру, духовність. Цікаві видавці. Особлива увага звертається на дитячу аудиторію. Інформаційна складова поступово розвивається. Ми підтримуємо намагання державної телерадіокомпанії розбудувати канал на північно-східну частину області, зокрема, Новгород-Сіверщину. В цілому я можу відзначити достатньо динамічні позитивні зрушення.

Я не можу бути цілком об'єктивним в оцінці роботи й вашого столичного Чернігівського земляцтва, тому що не знаю, як працюють інші. Але те, що я побачив після участі на одному із ваших зібрань з точкою зору організаційної і з точки зору допомоги рідному краю, патріотизму, це заслуговує справді великої поваги. Це земляцтво об'єднало людей не за формальною ознакою приналежності до своєї древньої прекрасної землі, а за ознакою патріотичної любові. Це викликає велику повагу...

І знову під високим склепінням павільйону звучали пісні у виконанні солістів Чернігівської філармонії Володимира Ришина та Тетяни Олійник, які гуртували довкола себе представників із усіх регіонів України. Їх особливу уважно слухали й члени нашого земляцтва Борис Іваненко, Микола Лашенко, Олександр Шевченко та інші. На жаль, їх було досить мало, як і гостей із Сіверщини. Мабуть, на святі інформаційної політики не спрацював принцип організаційної інформації. Але те, що представили земляки на спеціальному стенді, не пройшло повз увагу численних гостей виставки. Не були непоміченими й видання нашого земляцтва, зокрема, мажорні календарі. Гадається, що українське слово відгукується в серцях людей ширшою уваженістю і добром, що нове керівництво рідного краю приймає вагомий здобутки своїх попередників на духовному полі, досить забурано впродовж останніх років.

Леонід
ДЕСНЯНКО

Фото
Миколи
ТИЩЕНКА

Розроблена і діє обласна програма розвитку друкованих засобів масової інформації "Мала преса".

Окремо варто сказати про видання книг, оскільки ця справа набула за роки незалежності катастрофічного стану без державної підтримки. Незважаючи ні на які труднощі, лише в минулому році через комунальне підприємство "Видавництво "Чернігівські обереги" за обласною програмою підтримки соціально значущих видань у серіях "Рідні джерела" та "Історична бібліотека" управління преси видано 13 нових книг місцевих авторів, які поповнили книжковий фонд 812 бібліотек Чер-

життя близько 400 книг загальним тиражем до 300 тисяч примірників.

Почала відроджуватися мережа книгорозповсюдження, яку складають нині десять організацій та підприємств різних форм власності.

На жаль, область ще не має власної виокремленої телевізійної мережі. Проект програми її створення розроблений ще в 1999 році, його вартість на всіх трьох етапах складає 1,35 млн. гривень. Справжнім лихом особливо для села стала скорочення дротового радіомовлення. Місцеві територіальні громади знову лишуються наодинці з цим інформаційним лихом, яке самотуж-

ЯК ОДНА РОДИНА

Земляцтва за територіальними ознаками існують не лише в столиці України. Торік у нашому обласному центрі офіційно зареєстровано товариство "Ріпкинське земляцтво", яке очолив виходець з древнього Любечча, голова правління ВАТ "Домобудівник", заслужений будівельник України Анатолій Роговий.

змагань. А школярів з сусідньої Малинівки - два рунки.

У комп'ютеризації рідного району надали активну допомогу члени земляцтва Петро Головач, Борис Петренко, Володимир Савенко, Борис Харченко. Цих благодійників добре знають у Гучині і Задерівці, Ріпках і Радулі.

Багато добрих справ для земляків на рахунок депутата обласної ради, журналіста Ганни Жагловської. Добрим словом її згадують юні танцюристи з Любечького "Дзвіночка", школярі Ріпкинської загальноосвітньої школи №2, мешканці Губин і Мисів. Одним вона переказала частку депу-

товленні телефонного довідника земляцтва, директор фірми "Магістраль" Валентин Рихаєв заплатив за туристичну поїздку добрянських школярів у столицю України.

А член ради земляцтва, директор ВАТ "Обласне підприємство автобусних станцій 17499" Павло Шуман виділив нам автобус для поїздки у Любеч на святкування Дня святого Антонія Печерського. Ми взяли участь у божественній літургії на честь видатного земляка, яку відслужив у його печерній церкві єпископ Чернігівський і Ніжинський Амвросій, познайомилися з історичними пам'ятками містечка над Дніпром. Екскурсоводами були колишні любечани, члени земляцтва секретар Чернігівської міськради Володимир Курпріяненко та голова Новозаводської районної ради м. Чернігова Микола Мовша.

А на день селища Ріпки, яке щороку проводиться у вересні, на свою малу батьківщину приїхав поважний гість з Москви - наш земляк, академік Міжнародної інженерної академії, доктор технічних наук, заслужений енергетик Росії, президент правління концерну "Росенергоатомашіфт" Віталій Бахмут. Дізнавшись про наше земляцтво, написав сюди записку і став його почесним членом.

У нас багато цікавих задумок на майбутнє. Передусім плануємо гідно відзначити 300-річчя Добрянки.

Продовжуємо пошук по всьому світу земляків - вихідців з нашого краю, аби залучити їх для благодійної діяльності на підтримку освіти, медицини, охорони довкілля рідного району, який постраждав від чорнобильського лиха.

Тут особливу активність проявляє член земляцтва менеджер пивзаводу "Десна" по зв'язках з населенням Оксана Тунк-Фриз.

Нам хочеться бути патріотами рідного краю не на словах, а на конкретному ділі.

Розповідь записав Іван КУЖІЛЬНИЙ

Поки що це перше громадське об'єднання земляків на теренах області. Сюди вже записалися 104 патріоти рідного краю. Здебільшого ті, хто народився на Ріпкинщині. Але є й такі, хто тут у свій час жив, працював, або ж пов'язаний з нею коренями свого роду.

Про перші кроки земляцтва розповідає заступник голови, один з ініціаторів його створення Геннадій Комаров.

Ми різні за фахом: лікарі, інженери, вчителі, журналісти, юристи, менеджери. Одним ще немає й тридцяти, іншому - уже відсімдесят.

Та всіх нас об'єднує одне - любов до отчого краю. У статуті товариства про це записано дещо прозаїчніше: об'єдналися ми для допомоги Ріпкинському району в його соціально-економічному, духовному розвитку задля пропаганди його славної історії, культури, традицій. Скоро матимемо герб земляцтва.

І кому ж, як не нам, його синам і дочкам, що волею долі опинилися в Чернігові, дбати про розквіт благословенної батьківської землі.

На загальних зборах земляцтва підбили перші підсумки зробленого. Теплим словом згадали багатьох його добродіючців. Серед них член ради земляцтва президент футбольного клубу "Десна" Іван Чаус. Завдяки його старанням у Добрянці збудовано стадіон, відремонтовано спортивний зал, відкрито дитячу спортивну школу, буде створена нова команда. Тут діє одна з кращих футбольних команд "Полісся".

Член ради земляцтва директор ТОВ "Жилбудсервіс" Григорій Пузан (родом з придніпровського села Коробки) подарував волейбольній команді з Любеча спортивну форму і м'ячі, придбав призи для переможців спортивних

татських коштів на танцювальні костюми, іншим - на кольоровий телевізор і новорічні сувеніри, ремонт фельдшерсько-акушерських пунктів тощо. А ще допомогла у лікуванні трьох тяжкохворих дітей свого виборчого округу. І, звісно ж, розповіла про багатьох членів земляцтва у районній газеті "Життя Полісся" та на обласному радіо.

Голова ради земляцтва Анатолій Роговий посприяв у ремонті фасаду Будинку культури в Любечі, допоміг рідному селищу у благоустрої, передплатив багатьом ветеранам війни і праці місцеві періодичні видання.

Підприємці - батько і син Іван та Андрій Морози взяли під свою опіку будівництво Божого храму у Ріпках, начальник виробничо-технічного відділу РВК "Деснянська правда" Олег Жила посприяв у виго-

ВИРОБИ Євгена Авраменка, члена молодіжного осередку Чернігівського земляцтва, знають в Україні і за кордоном.

Євген працював художником-оформлювачем в школах, дитсадках, училищах. Його праці займали перші місця на конкурсах.

Одного разу побачив у друга ікону з образом Божої Матері, спробував подібно вирізати на дереві - вийшло непогано. Так по-

чав творити ікони. Виготовив іконostas на замовлення церкви. Малює картини. Творів мистецтва в його доробку нараховується більше тисячі. Звичайно, це не легка, копійка робота. Потрібен хормистий матеріал та інструменти.

Свій талант успадкував від діда та тятки, які були архітекторами. Дід мріяв, щоб Євген став великим художником, навчав його секретам творчості. Показував, як

ЖИВЕ ДЕРЕВО

розкрити красу в рукотворних творіннях.

Сьогодні серцевиною його творів є краса рідної землі, народній мотині. Часто відпочиває на корюківських просторах разом з другом-земляком Василем Тройніов. В бесідах, спостерігаючи красу рідних полів і лук, обговорюють теми нових творів. З'являються ікони ідеї. Саме так і виник план виготовити на дереві герб земляцтва. З радістю виконав роботу і вручив подарунок земляцтву. Тепер зал офісу прикрашає його герб. Нині Євген мріє взяти участь у виставці до 10-річчя Чернігівського земляцтва.

Натхненник його таланту кохана дружина Марина та дев'ятирічний синок Еммануїл.

Вони знають, що татко задумав побудувати величний храм, якого ще ніхто не збудував. В своїх мріях він його уже створив.

Юлія ВАСИЛЕНКО

А ПІСНЯ ЗВУЧИТЬ

"Соловейко співає на цвинтарі, Я шукаю його на гіллі. Хочу знати, якому він світові Посилає зелені жалі..."

...пісня розпростереться, пливе у далеч - і вже ти не в затишному залі, а на околиці рідного села, де, незважаючи на зелені шати верб, під яким знайшли останній спочинок твої близькі й далекі родичі, сусіди чи й незнайомі люди, попри все, буває життя, бо вічний солов'їний спів, бо закоханих птах "співає своїм солов'яноччю так, що чують обидва світи!"

Це пісня Миколи Збарачького на слова Дмитра Куровського. А доносить її до слухачів артист Семен Рудницький. Доносить щиро, проникливо, натхненно...

Олександр ОЛІЙНИК

ПОТРЕБА ДРУЖБИ

Давня дружба єднає Брянськ і Чернігів. Підтвердженням цього став і недавній візит до російського міста першого заступника міського голови Олега Білоусова з нагоди пошанування нового мера Брянська Івана Тарусова. Було ще раз наголошено на бажанні обох сторін розвивати економічні, культурні й спортивні стосунки. Наші земляки вирізилися серед інших делегаций оригінальністю подарунків, піднісши сусідів гетьманську булаву, а на додачу сулію горілки з четвертиною сала.

ГАЗЕТИ НЕ СТАРІЮТЬ

Це можна сказати на адресу Куликівської районної газети "Поліська правда", яка не так давно відзначила своє сімдесятиліття. Незважаючи на відверто заангажовані назви "Ленінський шлях", "Сталінський шлях" та інші, газета завжди висвітлювала життя людей району. Журналісти різних поколінь зберегли комплекти часопису, з якими може познайомитися кожен бажаючий.

ДУМА ПРО СЕРЦЕ

В Українському Фонді культури відбулася презентація книги чернігівського журналіста і поета Якова Ковальця, члена нашого столичного земляцтва, "До серця кожного". Автор присвятив її Заслуженому лікарю України, керівникові кардіологічного диспансера в Чернігові Анатолію Швидченку та колективу лікарів. У зустрічі взяли участь медики науково-дослідного інституту ім.Стражеска, земляки лікарів, члени Ічнянського відділення нашого земляцтва.

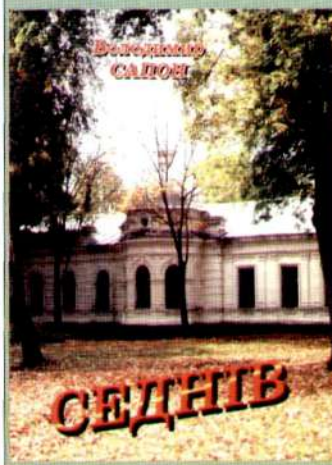
НАРОДНЕ ВИЗНАННЯ

За рішенням авторитетного журі в цьому році почесним громадянином Ніжина став відомий державний діяч народний депутат України Іван Степанович Плющ.

ДЕ СТОІТЬ ГОРА ВИСОКАЯ

Для пробудження національної гордості, збереження любові до рідного краю неocenенне значення має красназвуча література. Тим більше коли вона не лише історично достовірна, а й наповнена любов'ю самого автора до рідної землі.

Також, на наш погляд, є ошатно видана в Ніжині книга відомого поета й дослідника історії Чернігівщини Володимира Салона "Седнів". Автор досліджує історію чарівного містечка від перших літописних згадок і до недавніх часів, прагне не оминати увагою жоден факт історії, жодну помітну людину, пов'язану з містом над Сномом. Він опирається при цьому на достовірні джерела, успішно минаючи політичні трактування, що надає розповіді епічної достовірності.

Історико-краєзнавчі етюди прикрашають і кілька ілюстрацій, хоча їх, на наш погляд, могло б бути набагато більше. Але все це обумовлене нестачею відповідних коштів, як і те, що 300 примірників тиражу вистачить закладу на деякі бібліотеки області.

НАШ КОР.

ПЕРЕДЧУТТЯ

Коли ж держава - мов той раб в собі,
То треба мати поклик до звяттяги,
Щоб за свободу в чесній боротьбі
Свої, замість чужих, здобути стяги.

□ □ □
Спішу в село, від міста недалеко,
Де ще півні гукають в далечині,
А небо влітку стережить лелеки,
Там втомлена душа знайде спочин.

Туди, де верби тугу коливкову
Слівають довголіттю цілий рік,
П'є прохолоду осінь калиново,
Де для хвилини - не суетливий лік.

Там в березні земля весною диха,
Береза плаче радістю слезами,
Ще суперечить вітровим стрілка,
Лозові огорожі мов німі.

Щось закортіло стать
на ту стежину,
Що спорилими, мабуть, заросла,
Та вибачитись за свою провину:
Бо ледве зріс - відкріся від села.

Була не своя воля відкрітись,
Та це ніяк не спрощує вини.
Була нагода чомно привітатись,
Відчуті подих справжньої весни.

Хоч гамір міста полонив повіки,
Та серце кличе і душа болить.
Там просять відійти від туги ліки,
Туди на крилах мрії полетіть.

□ □ □
Скупа любов, занадто залізніла,
І та пройшла, мов з решета вода,
Душа від того майже занімала,
Сховалась перепілкою в жита.

Вся юність перепалена війною,
Казарма притулила почуття,
А далі - праця з голосом в двобой...
Та жевріла надія в майбуття.

Вони таки збулось, і Богу слава,
Тепер не треба хмурити чоло:
Бо ще хвилюють грози і заграви,
Достатньо гріє осінь тепло.

Анатолій САВЧЕНКО

Мов запозвло і зле бентежить тіло,
Нагадує про себе котрий день
Про те, що вже сім раз переболіло
В багатті недоспіваних пісень

На плесах, де густіють верболози,
На жовтій дивині пшеничних нив,
На хмарах, де ночують дикі грози,
На розлеті в галопі кінських грив.

То звідкіль тривоги шарудіння?
До берега я вже підвєстувал,
Вже виросло на зміну покоління
І свою осінь ширю привітал.

Це за борги перед сумлінням власним
Питає небо натяком гучним?
Чи то передчуття давничком ясним
Лякає морозом нічним?

Не треба відповіди, бо немає
Її на роздоріжжі сивих літ,
І неминувість всіх не обминає -
На цьому і тримається сам світ.

□ □ □
Коли ти - раб в собі, то й будь
рабом,
Тобі і рабовласника не треба,
Не можеш покінчити
з рабським злом,
То бачиш лише сирій клопоть неба.

Тобі не осягати зореград,
Не знати сили, величі бурану,
Рабу лиш рабський кус
на стил подай,
Про рабство не гагадай,
як про рану.

І ТУТ ПІДІЙШОВ КАЧЕЛЬСОН...

Десь наприкінці листопада вже далекого 1981 року комісія по роботі з молодими авторами Спілки письменників України проводила семінар початківців з областей Західної України та Закарпаття в Ужгороді. Керував семінаром голова комісії Анатолій Мороз, заняття вели відомі письменники Юрій Сердюк, Павло Щегельський, Віталій Дончик і три чернігівці: Абрам Качельсон, Олекса Довгий і я, а також закарпатські літератори.

Погода була просто-таки немилосердна: весь час вів морозний вітер, несучи колючий сніг. У готелі було холодно, а в розкішному ресторані - тільки борщ, пельмені, піржки, чай, ну, і пиво, горілка. Такі були останні брешневські роки.

Сидимо ми в тому ресторані після першого дня, потроху п'ємо, спорбаємо тепленький борщ, стиха перемовляємося, журимося, що вибралася в цей чарівний куточок України в таку погоду.

Віталій Дончик зупинився в благочинному плащі, лає себе: — І чого я не послухався дружини, вискочив у дорогу в плащі? Кажу — їхати в тепле Закарпаття в пальті?..

У мене якось одразу народилося: Приїхав Дончик у плащі, А тут — засніжені куці... Де, як навчати поетеса, Коли настаивик тєть замерз?..

Хто чув, усі зареготали. І тут підкочив до нас Абрам Ісакович Качельсон, котрий обдав за сусіднім столом.

— Хлопці, чого смієтесь? Скажіть і мені... Павло Щегельський глянув на нього, примружив очі й прорік: — І тут підійшов Качельсон...

За кілька днів народилася ціла серія маленьких гуморесок, де останнє слово було за Абрамом Качельсоном. Їх записували, цитували, навіть друкували в молодіжних газетах.

До речі, сам Абрам Ісакович очоче слухав їх і від душі сміявся. Ось лиш кілька з них.

ЩО РОБИТИ КОМАРУ?

Молода поетеса зі здивуванням запитала Анатолія Мороза, чому не приїхав до Ужгорода знаменитий наставник поетеса Борис Комар.

І тут підійшов Качельсон: — Коли я тут з Довгим, Комару робити нічого.

КЕРИВНИКИ І ЇХНЯ РОЛЬ

Молода поетеса попрохала Юрія Сердюка, секретаря комісії, поцінувати роль керівників творчих груп.

І тут підійшов Качельсон: — Дончик критикuje, Мороз околдує, Кава тонзує, а я Абрамлюю...

ТІЛЬКИ ПРАВДА...

Молода поетеса, творчість якої, на її погляд, недостатньо поцінували, запитала Анатолія Мороза, чи правда, що "молоді гени", наливши разом з керівниками "Закарпатського оковитю", тинялися вулицями Ужгорода і горлали пісні, зокрема, чомусь "По Дону гуляють казак молодий"...

І тут підійшов Качельсон: — Правда. Тільки не "оковитю", а "газовитю", і не горлали, а гарно співали, і не російське, а українське пісню: "По Ужу гуляє, по Ужу гуляє Абрам Качельсон"...

Згодом і на інших семінарах ця серія знайшла продовження.

КОГО НЕСУТЬ ЗА БАЗАРУ?

Молода поетеса на нараді в Ірпені поцікавилася в академіка Миколи Жулинського, чи дійсно видатний російський письменник Микола Некрасов проорокував велику популярність двом українським поетам.

Доки навіть, всезнаючий Жулинський напружував м'язи, щоб знайти відповідь на несподіване запитання, відповідь була: — Дійсно, було так. Ось що він писав:

Приде, приде ли времєчко,
Приди, приди, желанное,
Когда мужик не Блехера
И не милорда глупого —
Кочевского и Горлача
С базара понесет!

І цей час настав. Сам бачив, як десь під обід задоволені свелюки несла з Сінного ранку шанованих поетів. А от коли ми гуляли, на прикрясть, не бачив: їх, казали, ще удосвіта розхалали...

Світла пам'ять сердечній людині, видатному поетові, який і в далекій Америці ніжно любив Україну, писав про неї прекрасні вірші...
Віктор КАВА

Вибірки Пегаса

Дорогий Людмили ВЛАСЕЧКО в полудень віку

Коли не подзвонив до батька Ткаченка,
Які б не були в тебе туги-жалі,
Там голос Людмили звучить
солосейком,
І ти уже твердо стоїш на землі.

Хай є чи не є він, в якому настрої,
Глобальні питання завжди у вождів,
А Люду почувш - і в цьому розвої
Ти знайдеш найкращий
із маси ходів.

Так хай же нам сяє у полудень віку
Душа Твоєй ніжна, душа племінка.
А що їде тебе в житті чоловіку,
Коли у Ткаченка Ти - права рука!

Вже тридцять святкують
палацькві люди
І з ними земляцтво
(аж тиждень!) гуля,
І п'ють одностайно
за Власенку Люду,
Нехай Вона й далі нас всіх окриля!

...Сніжок покрива Черепанову гору,
І листя одвічно сріблом струменить.
Бажаєм сповна в незабутню цю пору
І жити, і любити, і вождів служити!

Загнуздав Пегаса
Борис ІВАНЕНКО

Оголошення

В ОФІСІ ЗЕМЛЯЦТВА ЗНИКЛА СЛАВЕТНА БІБЛІЯ ГУТТЕНБЕРГА. ПРОХАННЯ ПОВЕРНУТИ

На велелюдному цьогорічному землячому форумі вже аж під кінець його, коли й найзаятіші земляки полишали гостинний Палац спорту, до мене підійшов міщій статура чолов'яга і на двоє тверезим голосом запитав:

— Пробачте, ви з "Отчого порогу"? То хотів би показати вам одну цікаву книжку.

— То хоча б і дві, прошу, покажуйте.

— Та ні, вона не зі мною. Бо то досить важка і, сподіваюся, цінна річ. Її ще мій дідусь привіз по війні із Дрездена, підбрав там в якомусь розбитому будинку чи то музеї, чи бібліотеці. Він ще привіз безліч поштових листівок — репродукції картин стародавніх майстрів Мікеланджело, Рубенса, Рембрандта, Боттичеллі, Ель Греко, Рафаєля, Ренуара і ще багатьох інших. Так що я, — посміхнувся мій співрозмовник, — хоча народився мій виріс в глухомому селі Семенівського району, зате змалку був в такому оточенні. Дідусь усім силчаним дарував оті листівки, тож наш хутір, можливо, найперше відомий у світі по знанню творчості майстрів епохи Відродження.

Дідусь вже давно помер, померла й бабуся, тож тепер скриньку, в котрій зберігається весь наш скарб, усі сімейні реліквії, відають мама. Як колись покійна бабуся, щороку по-

гожої літньої днини вони провіткують тую скриньку. А у ній чого лишень немає. Я й тепер люблю розглядати оті "фамільні скарби". Дідусева гімнастерка з медалями і солдатським ремінем, на якому навчино залишилися сліди оскотів від німецької міни. Їх аж три. Бабуся плахта, в котрій вона вичалася, батьків кашкет прикородника і моя перша дитяча взувачка. Вітім, пробачте, я трохи відволікся, — знітився наш земляк із Семенівського району, — скриня й справді унікальна, але найприємніше, що ось уже майже шістьдесят років у ній зберігається якась стародавня книжка в шкіряній оправі із застібками і цікавими ілюстраціями на релігійну тему. Видрукувана готичним шрифтом незрозумілою мовою. Мабуть, латиною. У молодших класах я вивчав іспанську, в старших — німецьку, а в інституті англійську і, як результат, не знаю жодної.

Мама кажуть:

Земляк лішов, а я одразу зателефонував своєму давньому знайомцю — найвідомішому в Україні книголюбові й бібліофілу редакторові газети "Книжник" Кості Родика. Ледь глянувши на книжку, Коста опустився на підлогу, бо ноги в нього підгнулися, руки тремтіли. І зовсім не своїм голосом Коста прохрипів: "Корову, кажеш, та тут, здається мені, можна придбати велику рогату худобу всієї України." Відомий книжник сфотог-

рафував фоліант і пообіцяв у найкоротший термін з'ясувати його походження і вартість. Для цього він електронною поштою відправив знімки колегам у Німеччину, Францію та Америку.

Свильований голос неперевершеного знавця книг небачених розбудив мене серед ночі.

— Старий, сподіваюся, твій телефон не прослуховується. Тоді кажу відкритим текстом. — Кость відхашлявся, наче лектор перед доповіддю. — Це не що інше, як славетна Біблія Гуттенберга — цебто перша друкована книга у світі. Видана 1456 року в Страсбурзі. У 1926 році за один її примірник було заплачено 350 тисяч доларів. Придбала бібліотека Конгресу США. Другий і останній екземпляр зберігався у Страсбурзі, але під час окупації Франції німцями вивезли до Дрездена де, як вважалося до цього дня, вона загинула під час бомбардування міста. Таким чином, вартість єдиного примірника славетної Біблії зросла у сотні тисяч доларів. Слухай далі, — застеріг, аби я його не перебив, Коста. — Присінапам'яного дня 11 вересня 2001 року єдиний примірник уславленої книги перебував на виставці у торговельній палаті США і, можливо, це стало однією з причин, чому ілюміністи знищили саме цю будівлю. Їм потрібне було позбавити християнський світ ще одного з його історичних раритетів.

Християнської святині. Отже, цінні цьому випадковому збереженому світовому шедевру немає. Але вважаю, що за грошову винагороду, яку безперечно отримає власник Біблії, він зможе придбати і корову, і козу, а на додачу ще велике рогате поголів'я, яке водиться на планеті, включаючи носороги, козлів і баранів. Так що бережіть святиню, — сказав наостанок знавець і поцінувач світових реліквій.

До ранку я вже не спав і першим муніципальним транспортом приїхав до редакції. Але увірив мій стан, коли на редакційному столі, де я вночі залишив книгу, її не було. Ми шукали Біблію кілька днів. Марно. Невже хтось із земляків випадково приховив її, аби погортати на дозволіть пожеліть сторінки стародавнього манускрипту?

Отже, прохання повернути. Продавати цей витвір старовини все одно нікому не вдасться. Бо ніхто не купить. А тримати у скрині велими небезпечно. Не приведи Господь продають люди Бен Ладена.

Тож принесіть і покладіть туди, звідки взяли.

Від імені редакції, усю земляцтво та християнський світ просить

Валентин АВДЕЄНКО

ОТЧИЙ ПОРІГ
Шеф-редактор Віктор ТКАЧЕНКО
Головний редактор Леонід ГОРЛАЧ
Засновник: товариство
"Чернігівське земляцтво" в м.Києві

Газета зареєстрована Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України 06.XI.2001 р.
Реєстраційне свідоцтво: серія KB №5594
Адреса редакції: 01023, Київ, 23, Спортивна площа, 1, тел/факс 246-74-31.

Редакційна рада:
В.В.Ткаченко, В.І.Авдеєнко, Л.Н.Горlach (Коваленко), Б.В.Іваненко, П.І.Медвідь, В.М.Ткачко, О. Г. Олійник, В.Є.Устименко.
За достовірності фактів, точності імен та прізвищ, географічних та історичних реалій відповідають автори публікацій. Газета розповсюджується серед земляків безкоштовно.

Передрук тільки з відома видавця.
Рукописи не рецензуються і не повертаються.
Літературний редактор Леонід Коваленко.
Комп'ютерний набір Ірина Кулик.
Верстка, дизайн Галини Чуйко, Ніли Сарка.
Надруковано та завершено на замовлення товариства "Чернігівське земляцтво" в м. Києві у ВАТ "Видавничтво "Київська правда" (вул. Маршала Грєнка, 13).
Тираж 2000. Зам. 1164.